

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Kuchynkou v právní věci **žalobce: M.H., zastoupeného JUDr. Robertem Lososem, advokátem se sídlem Nám. Republiky 3, Plzeň**, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2010, čj. DSH/12846/10,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou soudu osobně dne 11.10.2010 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 16.9.2010, čj. DSH/12846/10, a rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru pro projednávání přestupků, ze dne 23.6.2010, čj. OPP-5210/10-31258/2010/Mencl.

Rozhodnutím ze dne 16.9.2010, čj. DSH/12846/10, Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru pro projednávání přestupků, ze dne 23.6.2010, čj. OPP-5210/10-31258/2010/Mencl., jímž se žalobce uznává vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o přestupcích, jehož se dopustil tím, že dne 6.5.2010 v 18.00 hod. na silnici II. tř. č. 192 v obci Pocinovice, ve směru jízdy na obec Železná Ruda, při řízení vozidla Ford Fusion,

RZ X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním zákonem v obci o 47 km/hod. (stanovená rychlost 50 km/hod. – naměřená rychlost 101 km/hod. – rychlost po toleranci 97 km/hod.). Měření bylo provedeno silničním radarovým rychloměrem MicroDigiCam LTI (výr. č. UX018018, č. snímku 10). Svým jednáním řidič porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Za přestupek byly jmenovanému uloženy tyto sankce: pokuta v částce 5.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Přestupky jsou upraveny zákonem č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o přestupcích“).

Není-li v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o přestupcích zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „správní řád“ nebo „spr. ř.“).

Provoz na pozemních komunikacích je upraven zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o silničním provozu“).

V žalobě žalobce namítal, že žalovaný zamítl odvolání žalobce a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil, ačkoli správní orgán I. stupně nedostatečně zjistil skutkový stav a tím i žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti. Z předloženého správního spisu není zjistitelné, kde přesně došlo k zastavení žalobce, navíc fotografie měřeného vozidla ve správním spise obsažené jsou nečitelné, stejně nečitelná je registrační značka, takže není možné vyloučit případnou záměnu vozidel při pořízení fotografie z radaru, když tyto skutečnosti lze hodnotit jako vady řízení. Nelze přehlédnout, že v projednávané věci je nutno při uznání viny za shora uvedený přestupek uložit kromě finančního postihu i zákaz činnosti, který je nepochybně závažným zásahem do života přestupce, a zejména v takovém případě musí být skutkový stav zjištěn nade vší pochybnost a poté vydané rozhodnutí musí obsahovat jen skutečnosti zjištěné v průběhu řízení. Popis skutku, jímž se měl žalobce dopustit přestupku, trpí vadou, viz není uvedeno místo zastavení vozidla žalobce. Pokud je napadené rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné, soud tuto skutečnost zjišťuje *ex officio* a nepřezkoumatelnost rozhodnutí je pojmově spjata s jeho soudním přezkumem. Pokud není správní rozhodnutí přezkoumatelné, soud jej zruší, aniž by se námitkami v žalobě musel věcně zabývat. Žalobce se domnívá, že v posuzovaném případě trpí rozhodnutí takovou vadou, která je činí nepřezkoumatelným.

Žalovaný správní orgán se k žalobě vyjádřil tak, že správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy respektoval ust. § 3 spr. ř. Na fotografii z radaru je zřetelně viditelná přední část vozidla tovární značky Ford Fusion, přičemž porovnání s tímto typem vozidla je možné na volně dostupné internetové síti. Záměna s jiným typem vozidla je zcela vyloučena. Skutečnost, že z fotografie není čitelná SPZ, na skutečnosti, že jde o vozidlo, kterým došlo k překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nic nemění, neboť dané vozidlo bylo po změření řádně zastaveno hlídkou Policie ČR a jako řidič daného vozidla byl na základě dokladů zjištěn žalobce. Při ústním jednání dne 23.6.2010 žalobce k přestupku uvedl, že v daném čase a místě vozidlo řídil a překročil rychlost v obci z důvodu,

že byl rozrušený z finanční ztráty při podnikání, měl manželku v nemocnici a nevšiml si, že vjíždí do obce. Dále uvedl, že radar byl umístěn cca 100 m od značky „Začátek obce“. Žalovaný dále uvádí, že k měření vozidla žalobce došlo měřičem rychlosti MicroDigiCam, který měl v době měření platný ověřovací list, tedy šlo o zařízení způsobilé Českým metrologickým institutem k měření rychlosti vozidel. K námitce žalobce, že ze spisové dokumentace není zcela zřejmé, kde k zastavení změřeného vozidla došlo, žalovaný uvádí, že ze spisové dokumentace vyplývá, že k zastavení vozidla žalobce došlo na pozemní komunikaci č. 11/192 v obci Pocinovice ve směru na obec Železná Ruda. Žalobce při ústním jednání potvrdil, že daným místem v inkriminovaný den a čas projížděl a rychlost překročil. Skutečnost, že místo není zcela přesně vymezeno, na danou věc vliv nemá. Vzhledem k výše uvedenému se žalovaný domnívá, že jím vydané rozhodnutí ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně nelze hodnotit jako nepřezkoumatelné, rozhodnutí jsou řádně odůvodněná, žalovaný i správní orgán I. stupně uvedli své správní úvahy a reagovali na veškeré námitky žalobce. Žalovaný je dále přesvědčen, že byl řádně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán I. stupně i žalovaný nabyli jistoty, že se žalobce přestupku kladeného mu za vinu dopustil, uznali žalobce vinným. Žalobní námitky žalobce se žalovanému jeví jako nedůvodné a trvá na své argumentaci uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí i v tomto vyjádření k žalobě.

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s.ř.s.“).

Žaloba nebyla shledána důvodnou.

Podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 31.7.2011, se přestupku dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 40 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 50 km.h⁻¹ a více.

– 1 –

Ve věcech správního trestání došel Ústavní soud mj. k tomuto zásadnímu závěru: „Došlo-li ke změně kogentního ustanovení zákona, podle kterého rozhodoval státní orgán, jehož rozhodnutí podléhalo soudnímu přezkumu, tak, že v době, kdy o přezkumu rozhodoval soud, platilo již jiné zákonné ustanovení, které zásadním způsobem změnilo předchozí úpravu, podle níž bylo napadené rozhodnutí vydáno, musí se soud, pro který je rozhodující stav v době vydání rozsudku, s novým zněním zákona vypořádat. Pokud tuto změnu ani nezaznamená a rozhoduje tak, jako by ji ani nevzal na vědomí, jde z jeho strany o projev libovůle, který zakládá porušení Ústavou České republiky zaručených práv účastníka řízení. Takovým postupem je porušen čl. 90 Ústavy České republiky, podle kterého jsou soudy povolány především k tomu, aby zákonem stanoveným způsobem poskytovaly ochranu právům.“ (viz náález ze dne 3.6.2004 sp. zn. II. ÚS 163/03).

K tomu zdejší soud konstatuje, že zákon č. 133/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s účinností od 1.8.2011 sice v zákoně o přestupcích zrušil stávající ustanovení § 22 tohoto zákona [čl. III bod 1], ale do

zákona o silničním provozu vložil nové ustanovení § 125c, podle jehož odst. 1 písm. f) bodu 2 se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 50 km.h⁻¹ a více [čl. I bod 45].

V důvodové zprávě k návrhu této novely zákona o provozu na pozemních komunikacích se uvádí, že návrh v souladu s přijatou vládní koncepcí reformy správního trestání (usnesení vlády č. 162 ze dne 20. února 2002) promítá nové principy správního trestání do zákona o silničním provozu. Skutkové podstaty přestupků proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, které byly dosud obsaženy v zákoně o přestupcích, jsou návrhem začleněny do zákona o silničním provozu. Změny zákona o přestupcích souvisejí s uvedením zákona o silničním provozu do souladu s vládou stanovenými zásadami správního trestání. Dosavadní přestupky na úseky bezpečnosti a plynulosti silničního provozu se vypouštějí z přestupkového zákona a nově se zařazují do zákona o silničním provozu [viz Parlament ČR, Poslanecká sněmovna, VI. volební období, sněmovní tisk 26/0].

Porovnání aktuální právní úpravy s právní úpravou účinnou do 31.7.2011 svědčí toliko o určitém zpřesnění skutkových podstat přestupků.

Vzhledem k uvedenému má zdejší soud za to, že v přezkoumávané věci nedošlo k tomu, že v době, kdy o přezkumu rozhoduje soud, by platilo již jiné zákonné ustanovení, které *zásadním způsobem* změnilo předchozí úpravu, podle níž bylo napadené rozhodnutí vydáno.

– 2 –

Žalobce předně namítá, že ze správního spisu není zjistitelné, kde přesně došlo k zastavení žalobce, a že v popisu skutku není uvedeno místo zastavení vozidla žalobce.

K tomu soud konstatuje, že z předložených spisů skutečně nelze zjistit přesné místo *zastavení* vozidla žalobce a v popisu skutku opravdu není uvedeno místo *zastavení* jeho vozidla. Současně je však nutno zdůraznit, že (přesné) místo zastavení vozidla nemá samo o sobě význam pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o přestupcích (ve znění účinném do 31.7.2011). Z žalobního bodu ostatně není patrné, na jakém konkrétním svém právu měl být žalobce absencí přesného místa zastavení jeho vozidla ve správních spisech zkrácen ani jaké konkrétní právní ustanovení mělo být neuvedením místa zastavení vozidla žalobce v popisu skutku správními orgány porušeno. Námitka týkající se (přesného) místa zastavení vozidla proto nemůže být považována za důvodnou.

Dále se v žalobě uvádí, že fotografie měřeného vozidla ve správním spise obsažené jsou nečitelné, takže není možné vyloučit případnou záměnu vozidel při pořízení fotografie z radaru.

K tomu soud konstatuje, že fotografie měřeného vozidla jsou nečitelné. Záznam o přestupku vyhotovený policií se však skládá z části fotografické a části textové. Z textové části jednoznačně plyne, že rychlost 101 km/hod., naměřená dne 6.5.2010 v 18:00:47 hod. v obci Pocinovice silničním laserovým rychloměrem MicroDigiCam LTI, v.č. UX 018018, se

týká vozidla Ford, barvy modré, RZ X. Před správním orgánem prvního stupně žalobce dne 23.6.2010 k věci uvedl: *Byl jsem seznámen s obsahem přestupkového spisu 5210/2010 v rozsahu listu 1-13. Vozidlo jsem v daný čas a na daném místě řídil. Manželku jsem měl v nemocnici, byla tam hospitalizovaná. Manželka je vážně nemocná, vozím ji každý týden do Plzně. Zákazník si u mě objednal sekačku za 70.000,- Kč a tuto mi vrátil. Měl jsem toho plnou hlavu, je to pro mě velká finanční ztráta a vůbec jsem si neuvědomil, že vjíždím do obce. Policisté měli radar cca 100 metrů za cedulí obec. ... Proti provedení dokazování nemám žádných výhrad. Zjištění z těchto podkladů pro vydání rozhodnutí korespondují s ostatními shromážděnými listinami (oznámení přestupku ze dne 6.5.2010, úřední záznam policie ze dne 7.5.2010 a oznámení přestupku ze dne 17.5.2010). Za takovéto situace soud nemůže než akceptovat vyjádření odvolacího správního orgánu v jeho žalobou napadeném rozhodnutí: Skutečnost, že na fotografii z radaru není čitelná SPZ a nelze rozeznat řidiče, nemění nic na skutečnosti, že vozidlo tovární značky Ford Fusion bylo změřeno dne 6.5.2010 v 18:00:47 hodin v obci Pocinovice ve směru na obec Železná Ruda, přičemž řízení vozidla v daném místě a čase odvolatel potvrdil. Veškeré podklady Policie ČR jsou ve vzájemném souladu a je z nich patrné, že ke změření vozidla došlo v 18:00 hodin. Skutečnosti podchycené v policejní dokumentaci jsou dále v souladu s vyjádřením odvolatele, který spáchání přestupku v ústním jednání potvrdil a uváděl správnímu orgánu okolnosti jeho spáchání. Dále bylo vozidlo po provedeném zaměření zastaveno a jako řidič byl na základě předložených dokladů ztotožněn odvolatel, tedy je mimo jakoukoli pochybnost, kdo vozidlo řídil. Zdejší odvolací správní orgán se plně ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně ohledně spáchání přestupku odvolatelem, neboť spáchání přestupku bylo odvolateli prokázáno bez nejmenších pochybností, tedy správní orgán I. stupně plně respektoval ust. § 3 spr. ř., když zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Soud proto nepokládá za důvodnou námitku týkající se ztotožnění vozidla.*

Jelikož soud z uvedených důvodů neakceptoval námitky žalobce vztahující se k (přesnému) místu zastavení vozidla a ke ztotožnění vozidla, nepřítakal ani tomu, že by v daném případě nebyl stav věci zjištěn v intencích ust. § 3 spr. ř. nebo že by napadené rozhodnutí obsahovalo i jiné skutečnosti než zjištěné v průběhu řízení.

Žalobce opakovaně namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného. S tím se soud neztotožňuje. Soudy ruší rozhodnutí správních orgánů pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.]. Za nepřezkoumatelné pro *nesrozumitelnost* lze obecně považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto, příp. jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. Nepřezkoumatelnost pro *nedostatek důvodů* je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, příp. zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny. V daném případě tomu tak podle názoru soudu není. Výrok žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného není v rozporu s § 77 zákona o přestupcích a § 67 a násl. správního řádu (ani není na štíru s logikou) a odůvodnění rozhodnutí odvolacího správního orgánu je

v souladu s § 68 odst. 3 spr. ř. Z odůvodnění předmětného rozhodnutí jsou patrný důvody výroků, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se odvolací správní orgán vypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání. V tomto smyslu se ostatně nenese ani argumentace žalobce. Soud tudíž nemá napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Vzhledem k uvedenému nebyl žádný žalobní bod shledán důvodným.

Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalobce navrhl, aby byl proveden důkaz výsledkem účastníků; z žalobcova návrhu však nebylo nijak patrné, co by mělo být výpovědí žalobce a/nebo žalovaného správního orgánu zjišťováno, a proto soud rozhodl, že důkaz výsledkem účastníků neprovede.

Žalovaný správní orgán souhlasil s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 věta první s.ř.s.). Žalobce do dvou týdnů od doručení výzvy samosoudce nevyjádřil svůj nesouhlas, má se tedy za to, že souhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání je udělen také z jeho strany (§ 51 odst. 1 věta druhá s.ř.s.).

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán se však práva na náhradu těchto nákladů vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 5. dubna 2012

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková